

Edebiyat Defteri

MKaya -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
7 Mart 2026 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Canım Anam

Bin dokuz yüz elli üçte, geldin bu dünyaya,
Daha altmış dokuzda, göçtün dar-ı bekaya.
Olmadı dünyalığın, dürüstçe geçti ömrün,
Sen cefakar, sen çok fedakar bir hayat sürdürdün.
*****

Daha yirmi birinde, şekerlendi bedenim,
Dile kolay, yarım asır kullandın insülin.
Neler gördün neler; lenfomalar, alerjiler,
Bu kadar ezaya, olmaz mı hiç beden heder...
*****

Belini düzelttirirken, kalbin elvermedi,
Mübarek bedenim, iki haftacık direndi.
Ölümünde varsa ihmal, ortaya çakacak,
Sorumlulardan elbette, hesap sorulacak.
*****

Ömrünün son günlerinde bile, ben demedin,
Sen çok düşünceli, ne çok misafirperverdin.
Eş, dost, akraba ki seni hayırla anıyor,
Ne mutlu sana, ahiretin aydınlanıyor.
*****

Son iki hafta zordu, ama umut hep vardı,
İyi olacaktın...inandık...ama olmadı...
Hayat geçici bir istasyon, alacağız ders,
Hak çağırdığı an, vereceğiz son bir nefes...
*****

Onüç kasım, çaldı telefon, iki otuzda,
Kalbin dayanamamış, bu kadar ızdıraba,
Can verdiğin an, saat dört onbeş, zaman durdu,
Nur gibiydi tenin, yüzün aydı, parlıyordu
*****

Birlikte, taşınırken morga, girmeden önce,
Hava, mevsim değil anam, yokluğundu soğuk,
Sen öyle uzanmış, örtülü, sedye üstünde,
Anladım, ağladım, ağıt yaktım, boğuk boğuk..
*****

“Keşke”, şeytana mahsustur der büyüklerimiz,
Ama vardı daha, yaşanacak günlerimiz.
Huzurdu, hayatındaki en büyük eksiklik,
Onu da ömür olsaydı, tamam edecektik.
*****

Cenazen hızlıca defnoldu, gördün makamı,
İnşallah kabrinde, ahretinde cennetmekan.
Toprağın bağrında yatarken, bizdeki ağrı,
Dinecek elbette, kavuşacağımız zaman.
*****

Leylek Mezarlığına koyduk, gelmek mi zahmet!
Yerinde rahat uyu, isteğin, her şey tamam.
Ecel geldiğinde de gelecek, oğlun Mehmet,
Gözün hiç ama arkada kalmayacak anam.
*****

Yokluğuna alışmak zor, geçmez karanlıklar,
Zamanla içime lök gibi oturan boşluk,
Her sabahın sonlarında, yeni akşamlar var,
Yaramı dağlar, dünyada ne hak var, ne hukuk.
*****

Ne ağır bir yükmiş bu, nasıl taşınır bilmem,
Can O'nun, varlık O'nun, gerisi hep angarya,
Birşey olmamış gibi koşuşturmaya devam,
Asıl tek gerçek, ölüme hazırlanmak var ya...

*****

On sekiz aralık, uykusuz bir gece daha,
Bu kez içimden geçenleri, yazıya döktüm.
Amel defteri kapanmadan, yalan hayata,
Nur yüzlü anamın resmini, öptüm de öptüm.
*****

Ölümden sonra kapanırmış amel defteri,
Ama ilim, hayır ve dua müstesnadır ki...
Rabbim kabul buyursun, hep edeceğiz dua,
Kabrin pür-nur, ruhun şad, mekanın cennet ola...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588526/canim-anam.html>

Bir Yılın Ardından

Bir yıl önce bugün, sen hakka yürüdün,
Ateş düştü içime, dağıldı sızım.
Yine bir sonbahar, yüreğimde hüzün,
Geçen zamana bak, inan anlamsızım.
*****

İşin olmazdı fazla, gezme tozmayla,
İsterdin bir bahçe ve rengarenk çiçek.
Saadetin, olmaktı çocuklarınla,
İnşallah, ne istersen, rabbim verecek.
*****

Mutluluğundu hep, paylaştığın sofran,
Cömertliğin açar, cennet kapısını.
Çilekeş ömründe, belki de tek sevdan,
Cennetten bahçe yapar, toprak yapını.
*****

Çocukken, biz oynarken, izlerdin bizi,
Hiç unutmam, bir mahsun bakışın vardı.
Bize olan, şefkat ve derin sevgini,
Başkaca, daha güzel, ne anlatırdı.
*****

Dünya gelip geçici, insanlar fani,
Hiç kimse götürmüyor, mal ile mülkü.
Her şey geçer ama, amel kalır baki,
Bize düşen hayr ile duanın hüznü.
*****

Hiç merak etme, duamız hep seninle,
Dünyada cefa, orda inşallah sefa.
Hasenat da eklenecek ameline,
Hakiki baharın, o sonsuz hayatta.
*****

Ölüm yıldönümünde, Mevlidi Şerif,
Okunacak adına, pişecek aşlar.
Hayır, duadan, istifa ile etraf,
Amel defterine, girecek artılar.
*****

Hayrına bir de, sadaka-i cariyeye,
Belki bir sebil, belki de köprü.
Yapılınca, eklenecek ameline,
Sıratı geçirecektir, üçlü dörtlü.
*****

Bizleri büyüttün, sevgi, himayenle,
Yardımla, çoklarına oldun yarar.
Köyde yaşayamadın, içimde uhde.
Cennetinde yaşatsın, ilahi karar.
*****

Mehmet der ki kırılmaz kalp, hayat fani,
Unutulur, silinir, bütün izlerin.
Gelen gidiyor, gideni gördün mü ki,
Gel gir rüyama, neydi son arzuhalin.
*****

O mahsun, o arlı, o melek yüzünle,
Vakur ve sevgi dolu, yeşil gözünle.
Gir düşüme, böl uykumu, dileğin ne,
Mazhar olalım senin son isteğine.
*****

Ey Rabbim, bağışla, ecdadı ve bizi,
Son nefeste, nasip ettir şهادeti.
İnşaallahü Teala, ver bizlere,
Dar-ı beka, dar-ı fena saadeti.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588528/bir-yilin-ardindan.html>

HUZUR

Huzur, var mı? nerede?
Bulan da, haber versin.
Huzursuzluk her yerde,
Rabbim hayır eylesin.

Herkez ister huzuru,
Ama kimse bulamaz.
Esasen var bir yolu,
Lakin kimse uyamaz.

Noksan olan ibadet,
Yatıp kalkıp dua et.
Eksiğiz hep bu yolda,
Huzur da, em de, O'nda

Hep bu dünya, bu dünya,
Var bunun da ötesi.
Biraz gayretle var ya,
Bulacak huzur bizi.

Azaldı edep, ahlak,
Hakça yaşamak gerek.
Çoğaldı zalim, ahmak,
Hakkı tutmalı yürek.

Para pula tapanla,
Olmalı bir farkımız.
Kula kulluk yapanla,
Hepten ayrilmalıyız.

Yalan, dolan, iltimas,
Sarmış bütün dünyayı,
Bu düzende yok huzur,
Hak yolunda olmalı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588530/huzur.html>

Bayram

Bayram; af, barış, rahmet günü,
Son bulsun, zulüm, kavga, savaş.
Adaletin hüküm sürdüğü,
Düzen başlasın yavaş yavaş.
*****

Memur, emekçi ve emekli,
Olmuş fitre zekata muhtaç.
Hep olsun da bayram şekeri,
Kimse kalmasin açıkta, aç.
*****

Huzur, güven, dağ, çınar, candır,
Vatandır, bayraktır, bayramdır.
O olmazsa gölgeden yoksun,
Bu bayram da "baba"nın olsun.
*****

Geçmesin kimseye, iltimas,
Açmasın kapı, madeni hâs,
Kabul görmesin, derk-i temas,
Değerlerimiz bayram olsun...
*****

Yaşanmasın, iş aş kaygısı,
Düşünmesin, genci yaşlısı,
Dertlenmesin, ana babası,
Eğitimimiz bayram olsun...
*****

Eşit, adil, hür bir ortamda,
İlim, sanat ve de sporda,
Hep ileri, arş-ı âlâda,
Geleceğimiz bayram olsun...
*****

Gelirse liyakat, ehliyet,
Zuhur eder belki hidayet,
Kopacaksa kopsun kıyamet!
Yeter ki, "Hayat bayram olsun"...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588531/bayram.html>

HAK

Yüreğim isyanda, devir zalimin,
Hakkı tutup almak, zor bu dönemde.
Doğruluk yolunda; sözün, yeminin,
Esamesi okunmaz bu alemde.

Aramazsan, teslim etmezler hakkı,
Adaletin de kaydı şirazesi.
Verilen her karar, sanma hep haklı,
Gelecek, yakın, "Hak" kın adaleti.

Hak eden değilse, hakkı dağıtan,
Haksızlık deryası, sizi de yutar.
Zalim ve kfire, susarsa insan,
Yüce yaradan, elbet hesap sorar.

Heyhat! ne hak hukuk, ne vicdan kaldı,
Yakındır, kurulur, bu mahşer yeri.
Tiranlar dünyayı, kana boyadı,
Kırın şu iblisin, kanlı elini.

Tarih yine bizi, Türk'ü çağırır,
Dört bir yanımızı, sarsa da düşman.
Bozulsa da ayar, çeksek de kahr,
Çıkarız buhrandan, vermeyiz aman.

Beyhude uğraşma, gir hak yoluna,
Yıkılmaz kaledir, Türk'ün Devleti,
"Hak" kın himayesi, tarih boyunca,
Olacak, emin ol, bu Türk Milleti...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588533/hak.html>

Hayat

Doğumdan ölüme, giden bir süreç,
Kimi bebek çocuk, kimi yaşlı genç,
Geldik gidiyoruz, yalan hayattan,
Yaşam bir rüya, zaman içinde an.

Adem ve Havva'dan, geçtik çağlardan,
Karanlık dehlizde, aradık rehber.
Kaybolduğumuzda, yol aydınlatan,
Kainat efendisi, son peygamber.

Kimler geldi geçti, akan tarihten,
Herkezi buldu, o kaçınılmaz son.
Kah şeytan oldu, kah üstün melekten.
Kıyamet yakındır, belki son sezon.

İyilik kötülük, ruh ve nefisle,
İkisi de kulun, kendi elinde.
Kimi güle kimi, dert çile çeke,
Tamamlar ömrünü, hayat içinde.

Hayat çift dünya, gider sonsuzluğa,
Hidayet de belli, Kur'an-ı Kerim.
Üretme bahane, aç bir oku ya!
Yer göğü önüne, seren El-Hakim.

Hayatın anlamı, aynası insan,
Bu dünya sadece, kula imtihan.
Sual cevabı da, vermiş Yaradan,
Daha ne istersin, artık başlasan.

Her hak sahibine, hakkını ver ki,
Kırma kalp, yeme haram, huzur bula.
Ahret için her an, ölecek gibi,
Çalış, ölümsüzsün gibi bu dünya.

Amel tekamülü, olsun mükafat,
İyilikle dolsun, çekme mücâzat.
Tek yapman gereken, hakka itaat,
Hak'tan nasihat, kula etme biat.

Mazine bak gör, nasıl geçti zaman,
Ebedi saadet, bu kadar yakın.
Gönül gözü ile, bakarsa insan,
Geçmişe tövbe, geleceğe bakın.

Bak işte hayat, sığındın on kıtaya,
Kısacık ömründen, kalan bir ana,
Hala şansın varken, dönün imana,
Belki de vuslatın, bu son satıra....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588535/hayat.html>

İnsanlık

Milattan önce başlayan bu yolda,
Uygarlık geldi! insanlık nerede?
Düşen tutulurdu, şimdi ki moda,
Kalkmasın yerden, sen de vur bir darbe.

Menfaat olmuş, her şeyin temeli,
Bencillik almış, kardeşlik yerini.
Vezir, rezil yapan, insanın kendi,
Mazide kalmış, iyilik treni...

Halbuki dolmalı, iyiyle valiz,
Amansız akıp gidiverir zaman.
Kötülük her yerde, insanlık aciz,
Yakın gitme vakti, yalan dünyadan.

Fazlaca dalıp, unutmaya manayı,
Değmez ki kısacık, bir rüya için.
Sefa ararken, bulmayın cefayı,
Rüya, ömür biter, bakıvermişsin.

Ne dünyalık bir hırs, ne zerre heves,
Mest olup uçmaya, kanmayın sakın.
Herkezin vereceği, son bir nefes,
Huzur, şükür, vefa, hep olsun baskın.

Sanal dünya, takipçi, havalı post,
Ağlanacak hale, herkes duyarsız.
Her şey yalan, gerçekte kalmadı dost,
İnsanlık yasta, etraf doldu kansız.

Katil, hırsız, sapık, bini bir para,
Kötülükte, şeytanla yarışmakta.
Şiddet, öfke, nefret, sarmış her yeri,
Biz de Hak için, oluruz neferi.

Canlı cansız varlık, ağlar bu işe
Sabır taşı olsa, çatlar gidişe,
Kadın, bebek demeyen şerefsiz,
Dur demek haktır, insanlık ölmedi.

Nerde hak, hukuk, adalet, eşitlik,
Geleceğimizi, ne oldu gençlik?
Dur deyin! "Karanlığa perde çektik",
Gelecek biziz, insanlık ölmedi.

Hızır yetişmez, kul düşmeden dara,
Bir imtihan için geldik dünyaya.
Safımız belli, el açtık Mevla'ya,
Hak razı olsun, insanlık ölmedi.

Tarihe yön veren şanlı mazimiz,
Hak tutan ecdadın nesilleriyiz.
Civanmertler, devreye gireceğiz,
Şeri yeneriz, insanlık ölmedi.

Söz etmezse tesir, kötüyü esir,
Alırız elbet, biz buna muktedir.
Zulme rıza zulümdür, ol panzehir,
Uyan ey insan, insanlık ölmedi...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588536/insanlik.html>

Siyaset

Siyasette bulmak zor onur erdem,
İçindeki adam! yüzde bir belki.
Korkak değilim, sözüm esirgemem,
Gördüğüm kırk yıldır, değil ahlaki.

Verilen sözler, hep seçime kadar,
Oy için atılır, kuyruklu yalan.
Sözde dava için, tüm yapılanlar,
Milleti sömürür, utanmaz kuldan.

Sorsan hepsi dürüst, mert ve şerefli,
Kendinden olmayan, neden fişlendi?
Ali Cengiz oyunu, yok feraset,
Saz mikrofon elde, çalar siyaset.

Sanırsın sahnede, oscarlık dizi,
Hile, şantaj, vurgun, ne ararsan var.
Yandaş, yoldaş, kuyrukta, dizi dizi,
Kimin umurunda, gariban ağlar.

Edep erdem yok, bulunmaz burada,
Din İman sözde, söz kalır havada.
Faturayı ödeyen, hep bu millet,
İnsafa gel, hayra yönel siyaset.

Siyaset sinsi, olmaz sağı solu,
Bir taraf kelek, bir yan hıyar dolu,
Nefsin esiri, alınmaz hiç ibret,
Sarar heryeri, illet, kılet, zillet...

Fabrika kapandı, üretim durdu,
Esnaf, orta direkt, çiftçi yok oldu.
Yol, bina, betona verildi servet.
Ceremeyi, halka yükler, siyaset.

Eğitim ne halde, bulunmaz çare,
Üniversite var da! iş aş nerde?
Aç, yoksul sınıfta, birleşti ülke,
Mülkün temeliyle, oynama böyle.

Türk'ün kaderi, göçmene verildi,
Giden mal değil, bu güzel memleket.
Yer, gök, deniz, önlerine serildi,
Beka sorunu bu, uyan siyaset.

Bizde siyaset, lidere biat et,
Yok ortak akıl, ilim, fen ehliyet.
Yardakçı, şakşakçı, var her makamdan,
Serden geçer, vazgeçmeyiz vatandan.

Hak, hukuk, adalet kimin yanında?
Yendi kul hakkı, unutuldu ahret,
Amel defteri, yazıyor anında,
Hesap günü mutlak, sakın! siyaset...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588537/siyaset.html>

Antalya

Kuruluşun gider milattan önce yüzyıla,
İnsanlık tarihin, uzanır ta kırkbin yıla,
On dokuz ilçe, dokuzyüz küsur mahallenle,
İhtişamlı, yirmi bin kilometre karenle...
*****

Bir yanın Akdeniz, bir yanın Toros, Beydağlar,
Doğa, tarih ve denizle, cennetten bir köşe.
Gören bağlanır gitmez, gidenler yanar ağlar,
Kalan şanslılar bizle, mutluluktan dörtköşe.
*****

“Şüphesiz Antalya dünyanın en güzel yeri”,
Yılın üçyüz günü, gökyüzü açık güneşli,
Yaşar dört mevsimi, hem bir günde, hem bir yılda,
İlk, tek göz ağrım, turizmin başkenti Antalya.
*****

Düden, Kurşunlu, Manavgat, nice şelalesi,
Kale içi, yivli minare, saat kulesi,
Köfte piyaz, yanıkı dondurma mutlaka tat,
Side, Perge, Aspendos, turistik turda mutat.
*****

Örtü altı tarımda doyurur tüm ülkeyi,
Turunçgil, muz, patlıcan, nicesinde birinci,
Kozmopolit yapısı, bozsa da asayişli,
Bozan insan Antalya'm, düzeltiriz bu işi.
*****

Deniz, orman iç içe parlıyor sahilleri,
Lara, Konyaaltı plajı, yok bilmeyeni.
Barit, kuvarsit, mermer çıkar toprak altından,
Kariyerden geçtim de, vazgeçmem Antalya'mdan.
*****

Büyüldür doğası, kucaklar sizi huzur,
Gönlümüzün sultanı, bir nefessin Antalya,
Aramayın boş yere, bulamazsın hiç kusur,
Can bedenden çıkınca, biter ancak bu rüya...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1592243/antalya.html>

Kul

Mana arar, acz bir kul,
Edep illa, yol makul.
Hak yolunu, saymam zul,
Mahlas, sebab-i nüzul.
Ezel ebet, var apul,
Tamah etmem, para pul,
Kur'an için, ol makbul,
Ahsen-i ameli bul.
Yaşat dar-ı fenada,
Az bırak hoş bir seda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1592670/kul.html>

Fenerbahçe

Fenerbahçe'm bin dokuz yüz yedide,
Fevk bir direnişle, doğdu kalplere,
Fermanın yazıldı, şanlı tarihe,
Fedaya hazırды, canlar bedende...

Esaret yıkıldı, kutlu zaferle,
Esin oldu, Atatürk, Cumhuriyet.
Efsane başladı, bu sevda, güçle,
Ezelden ebede, tek yürek millet.

Nefes kesen ligin, ilk şampiyonu,
Niceleri aldı, örnek vizyonu,
Nakarat dillerde, sarı kanarya,
Nasıl sardı bizi, bu içli arya.

Eller kenetlendi, altmış sekizde,
Ezgiler yükseldi, çifte kupayla,
Engel tanımadı, dışta ve içte,
Emeğin taçlandı, bir Avrupa'yla.

Rüzgar gibi estin, seksen dokuzda,
Rakamlar da şaşkın, attıklarınla,
Rengin adı oldu, sarı lacivert,
Rekor yüz üç gol de, rakiplere dert.

Büyük oyun vardı, doksan altıda,
Beş Mayıs akşamı, maç Trabzon'da,
Birlik ateşiyle, olduk şampiyon,
Bir travma asıl, başlar o sezon.

Altı gol zafer, iki bin ikide,
Arşa çıktı onur, ev Kadıköy'de.
Aslan mı! kükreyen, bizim Kanarya,
Alev aldı Cimbom, artık yanar ya...

Ha yine bir ilkti, ikibin sekiz,
Hayal final idi, kalpler hep ikiz,
Hak etse de kaldı, çeyrek finalde,
Harbi bir yer etti, halkın kalbinde.

Çöktüler üç Temmuz, iki bin onbir,
Çakallar her yerde, kurulmuş kumpas,
Çığ gibi sardı, tüm ülkeyi pas, kir,
Çözüldü esaret, hainler baypas.

Esir düştü başkan, direndi Fener,
Engeller aşıldı, dağıldı keder,
Ebede bir not, "Fener yalnız değil",
Efsane bu çınar, önünde eğil...

Fenerbahçe sevdam, sonsuza kadar,
Elde kaldı umut, kalpte hüznün var,
Nasıl bir garabet, geçen on bir yıl,
Elli yıl düşünsem, almaz ki akıl.
Rüyalarımda hep, o zafer marşı,
Beklerken çatladı, sabrımın taşı,
Ah olmasa bu aşk, çekilmez acım,
Her sezon başında, düşler kurarım,
Çubuklu formanla, tarihe mühür,
Eklenecek günü, bekler durarım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625301/fenerbahce.html>

Barış Oyunu

Bu topraklar bizlere, Atamızdan emanet,
Bir ölüp bin dirildik, kuruldu Cumhuriyet,
Yedi düveli sildik, bu mübarek vatandan,
Barışı mı dilendik! Terörist Öcalandan?

Barış olması için, gerekmez mi savaş?
Artık karnımız tok, yalan dolan sözlere,
Lamı cimi yok bunun, yavaş ol biraz yavaş!
Sonu helak oyunun! bunlar hep dalavere...

Hepimiz de kardeşiz, nasıl olur düşmanlık,
Etle tırnak olmuşuz, aslolandır insanlık,
Evde işte her yerde, biriz bütünüz de biz,
Aynı dört harf kelime, Türk-Kürt'le ne derdiniz?

Barış çözüm süreci, terörsüz bir Türkiye,
Bu millet ulu millet, farklı farklı rengiyle,
Türkiye'nin Kürt değil, bir tek derdi fitneyle,
Bir ihtiras uğruna, kıydırmayız ülkeye...

Barışı maskaraya, çevirdiniz masayla,
Şehitlerin kanını, silemezsin yasayla,
Herkes barışı ister, akan kan dursun elbet,
Teröristle masaya, oturmaz hiç bir devlet.

Asker, polis, öğretmen, pusu kuran kalleşler,
Kundaktaki bebeğe, acımayan caniler,
Akan kana verilen, sözler yalanmış meğer,
Şehit anam ve gazim, hüsrarla başın eğer.

Ne eksiği var kürdün, hele bir deyiverin?
BOP projesi hepsi, emperyalist güçlerin.
Kimin için bu barış? Kime bu zeytin dalı?
Birlik ve dirliğimiz, bu gidişten yaralı...

El terazi göz mizan, ayan meyan ortada,
Daha önce denendi, olmayacak bir daha,
Tek kanatla kuş uçmaz, düşme yine gaflete,
Eğer mevzu vatansa, eşdeğer ihanete...

Hala çok geç değilken, gelin dönün yanlıştan,
Devlet affetse sizi, tarih millet affetmez.
Dünya var oldukça da, bu kutlu topraklardan,
Ezanlar susmaz asla, gönderden bayrak inmez...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626737/baris-oyunu.html>

Adalet

Emaneti ehline, verin diyor Yaradan,
İnsanlar arasında, adaletle hükmedin,
El-Adl bir adı da, El-Esmâü'l-Hüsna'dan,
Mutlak adalet O'nun, O Ahkemü'l-Hâkimîn.

Allah'ın elçisi de, ışık oldu bu yolda,
Hakla yoğrulmuş hayat, örnekti insanlığa,
Her hakkı sahibine, vermektir bir gayesi,
Adalet nuru ile, parladı hikayesi.

Sonra Ömer-ül Faruk, sarsılmaz bir irade,
Hakkaniyet sembolü, Peygamberin izinde,
Adalet mülk temeli, sözüyle kurdu devri,
Ashâb-ı kirâmın, zalimlereydi cevri.

Hakikati mizahla, sunan bir hikmet eri,
Bilinmese de fazla, evliya, bilge kişi,
Tıp, din, hukuk yanında, ahilik de eserin,
Eren Nasrettin Hoca, dilden düşmez sözlerin.

İstanbul'un fethiyle, çağ açıp çağ kapayan,
Resul'ün övgüsüne, mazhar olan kumandan.
Hep gözetirdi Hak'kı, dünyaya hakim sultan.
Adaletin kılıcı, Fatih Sultan Mehmet Han,

Hakkı verip halkına, eşitliği getiren,
Milleti küllerinden, doğurandır Atatürk,
Medeniyet yolunda, cehaleti bitiren,
Büyük devrimlerinden, minnettardır her bir Türk.

Tüm bu kutsal mirası, tükettik hep birlikte,
Ne liyakat ehliyet, ne de kaldı fazilet,
Kimi gözü servette, kimi çöpte ekmekte,
Bir tarafta saltanat, kan ağlıyor adalet.

Behey insan evladı, olma nefsin esiri,
Alma mazlum ahını, bak gör indirir şahı,
Yönel artık hak yola, terk et bu dalâleti,
Vicdanın hakka dola, ki kaybetme felahı.

Gaflet çöktü her yana, uyan artık ey insan,
Bir adım hakikate, bin adım gelir Rahman.
Ayağa kalk ve haykır, Nizâm-ı Âlem için,
Olma kör ve de sağır, adalet yolu seçin.

Ey kalpleri bilen Rab, sen bilirsin, yücesin,
Adli ilahi mutlak, tecelli ettirirsin,
Tarihten gelen miras, bize kutsal emanet.
Hakkı tutup kaldıran, her daim olsun millet.... 13.06.25/M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629723/adalet.html>

Türk'ün Şanlı Tarihi

☐🔥 ☐🔥 ☐🔥 ☐🔥 ☐🔥 ☐🔥 ☐

TÜRK'ÜN ŞANLI TARİHİ

Gökyüzü çadırımız, yeryüzüdür evimiz,
Cihana sığmaz bizim, korkusuz yüreğimiz,
Tarihin her çağına, şanla vuruldu mühür,
Asil kanlı Türk'üz biz, yaşarız yiğit ve hür.

Demiri eriten biz, dağı delen neferiz,
Bozkurt'un yolunda iz, çağlayan, akan seliz,
Oğuz'un askeriyiz, Ergenekon nesliyiz,
Destan bizim işimiz, "Amansız!" geleceğiz...

Ok ve kılıçla yazdı, bozkıra ve göklere,
Hun Türk'ün yazgısını, Teoman oğlu Mete,
Yer, dağ, taş yankılandı, çaktırdığın şimşekle,
Titrettin tüm cihanı, atların nal sesiyle...

Balkanlar da tutuştu, Tuna, Roma, Avrupa,
Attila'nın ordusu, tufan oldu zamana,
Tanrı'nın kırbacıdır, diye andılar seni,
Düşmanların korkudan, ürperdi bedenleri.

Taşlara nakşedildi, Orhun'un kitabesi,
Ötüken'de yükseldi, Göktürk'ün ulvî sesi,
Ufuk oldu Türklere, Bilge Kağan, Kül Tigin,
Türk inancı tek Tengri, uyan, titre ve silkin.

Işık saçtı Uygur'un, ilim, sanat ocağı,
Kültürünle bezendi, irfan, uygarlık ağı,
Kalemimde can buldu, yazı oldu mirasın,
Şehirlerin yükseldi, medeniyet bayrağın,

Karahanlı, İslamı, yeşertti gönüllere,
İlk ezan yankılandı, şerefe den göklere,
İslamın da kılıcı, bid'at bilmez bu millet,
Hamisi, halaskarı, devlet-i ebed müddet.

Tevhidin ordusuydu, Gazne'den doğan kudret,
Putlar devrilip sustu, yüceldi islamiyet,
On yedi seferinle, gazavât buldu vücud,
Hindistan kahramanı, Sultan Gazneli Mahmud,

Türk'ün yeni kaderi, çizildi Malazgirt'te,
İmanla doldu sinler, hilalin gölgesinde,
Alparslan'la şahlandı, Yüce Büyük Selçuklu
Türk'e yeni yurt oldu, bu kadim Anadolu,

Ceyhun'un kıyısında, kuruldu kutlu otağ,
Alaaddin Tekiş'le, sallandı heybetli dağ,
Moğollara dur diyen, Celaleddin Harzemşah,
Zafer, sır kapısını, açtırandır El Fettah.

Semer kand'ın bağrında, parladı ateşten nur,
Korku saldı cihana, bahadır hakan Timur,
Asker doğan, dehaydın, yenilgisiz hükümdar,
Sahipkiran lakabın, haritalar sana dar.

İdil'in sahrasında, yükseldi Altın Orda,
Batu Han ordusuyla, aktı Tuna, Batıya,
İz bıraktı zamana, âlem-nizam sancağı,

Filistin

Karanlık kaplamış, susmuş vicdanlar,
Kardeşi vururken, seyreder canlar,
Mazluma kapalı, tüm kapı, hanlar!
Ölüyor insanlık, öldü, Filistin.

Gözler de görmüyor, sözler de yalan,
Kutsal topraklar da, edildi talan,
Yürekten duamız, eldeki kalan!
Allah'ın gazabı, yakın Filistin.

Yıkılmış evler de, sönen ışıklar,
Cennete verilen, melek çocuklar,
Ağlayan analar, yakan bakışlar,
İlahi adalet, mutlak Filistin.

Minare devrilse, susar mı Ezan?
Yıkılmaz kaledir, kalpteki iman,
Ümmetin devreye, girdiği zaman,
Kurtuluş gelecek, diren Filistin.

Yetim, öksüz yavru, Rab'ba el açar,
Her damla gözyaşı, hicranı saçar,
Bu zulmün hesabı, sanırsın kaçar,
Sabrın sonu zafer, dayan Filistin.

Umudun sarsılmaz, dağdan bir kale,
Asra ışık yaydı, nurdan bir hâle,
Kurtuluş yakındır, göründü şâre,
Beklenen geliyor, bekle Filistin.

Gökyüzü kararır, bulutlar ağlar,
Babanın feryadı, semaya çağlar,
Bu nasıl bir zulüm, zamanı dağlar,
Mükafat büyüktür, büyük, Filistin.

Her bir can yüreğe, saplanan hançer,
Toprağın bağrında, yatan şehitler,
Mezalime maruz, mazlum şahidler,
İki cihan sizin, sizin Filistin...

31.08.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650735/filistin.html>

Mustafa Kemal Atatürk

Yakıldı Anadolu, tükenmişti umutlar,
Yağmur, fırtına, dolu, kararmıştı bulutlar,
Ardından doğan güneş, son asil Kurt, Atatürk,
Birlikte söndü ateş, kenetlendi her bir Türk..

Ülkede boran esti, yanıyordu ocaklar,
Yürekler sabır testi, suskundu tüm çocuklar,
Bir yıldız doğdu göğe, dalgalandı bayrağı,
Cephelerde en önde, kaldırdı hep sancağı.

Otuz bir Mart olgusu, Arnavut'un isyanı,
Balkanlar'da huzuru, disiplini kurandı,
Kafkas'ta yenip Rus'u, Bitlis, Muş'u alandı,
Arabistan çölünde, zorda dimdik durandı.

Gelibolu sahili, Conkbayırı el verdi,
Arıburnu cephesi, istiklaldi hep derdi,
Var mı acep benzeri, Çanakkale geçilmez,
Anafarta Alp'leri; "Bu millet boyun eğmez."

Samsun'a çıktı Atam, coştı deniz dalgalar,
Kabardı tüm yürekler, Hak içindi kararlar,
Vücut buldu irade, kalktı ölü topraklar,
Yöneldi istikbale, birleşti asil kanlar.

Erzurum'da söz aldı, Milletindir bu vatan,
Sivas çizdi sınırı, iradedir aslolan,
Yirmi Üç Nisan günü, egemenlik ulusun,
Çocukların bayramı, yalnız Allah kulusun.

İnönü'de yakıldı, işaretin fişegi,
Sakarya'da çakıldı, emperyalist gerçeği,
Taarruz, Dumlupınar, şahlandı yüce Ordu,
Örnek aldı mazlumlar, kurtuluş Anadolu.

Savaşla gelen zafer, ilim fenle taçlandı
Yirmi dokuz Ekim'de, Cumhuriyet kutlandı,
Artık özgür her nefer, kurdu kendi devletin,
Demokrasi özünde, zaten var bu milletin.

İnkılapla silindi, geçmişin hataları,
Halkçılıkla bilindi, eşitliğin yararı,
Devletçi ekonomi, üretimle kalkındı,
Adil düzende millet, derin bir nefes aldı.

Okumanın yarası, Türkçe ile silindi,
Tarihsel kimliğinde, zaten öp öz dilindi.
Eşitsizlik karası, temizlendi her yerde
Dil, Türklük meşalende, açıldı yeni perde.

İmanı, nümayişten, öz vicdana çevirdi,
Din bezirganlarının, alayını devirdi,
İslamı riyakâra, çiğnetmedi hiç bir gün,
Laiklikle aslında, arzusuydu gerçek din,

Meşru kutsal zaferi, emperyalist bakışlar,
Yıkamaz çelik eli, tüm insanlık alkışlar,
Heykelleri dikildi, düşmanlarınca dahi,
İnsanlığa nimetti, yüzyılda gelen dâhi.

Hulefa-i Raşidin, sonrasında hilafet!
Faydasız ümmet için, yozlaşmıştı saltanat,

Kudretine eklerdi, milleti için elbet.
Kalmadı ki etkisi, ispatı Sultan Reşat,

Diyanet'i kurdurdu, "Elmalılı" yaz dedi,
Her evde Kur'an oldu, bir de meal tefsiri,
Anlayarak okundu, aydınlandı beşeri,
Hurafeler son buldu, inen dindi rehberi.

Altı lisan bilendi, akıl derya gibiydi,
Geometri yazandı, çağ ötesi görendi,
Matematik, felsefe, gerçek onun yoluydu,
Bilgiyle donanandı, ilim irfan doluydu.

Kul değil yurttaş oldu, özgürlüktür benliği,
Kölelik perdesini, yırtıp attı şerliği,
Ümmetten birlik doğdu, Türklük oldu temeli,
Ulusun dirliğıydi, Atatürk'ün emeli.

Yegâne övüncüydü, Türk doğmak ve Türk ölmek,
Ne yalan ne iftira, gölgelemez şanını,
Devrimlerin de öncü, kimin haddidir bölmek,
Dökeriz bu toprağa, hainlerin kanını,

On kasım sabahında, durdu saat ve zaman,
Uzandı sonsuzluğa, gözyaşları çağlayan,
Sevgi tohumu ekti, yerin gönül sarayı,
Halkı için kim çekti, böylesi bir cefayı.

Bize kutsal mirastır, bıraktığın emanet,
Tarihe altın harfle, kazındı devrimlerin,
Bir daha gelmez artık, bu vatana esaret,
Yerinde rahat uyu, nöbetteyiz ülkenin...
27.10.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1667163/mustafa-kemal-ataturk.html>

Türk...

Ey PKK, BOP, biliriz biz sizi,
Toplanmış hain, yahudi, dinsizi,
Çağırıyorsunuz ecelinizi...
İt, çakal sürüsü, eder mi bir kurt,
Yıkılır mı kanla kurulan bu yurt...

Yedi düveli, tak da gel ardına,
Yetmez Ermeni, Rum'u kat yanına,
Bekleriz cenge, Türk'ün bayramına...
Olsa da başında, Napolyon! Sezar!
Masalın sonu, olur size mezar...
16.11.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1675634/turk.html>

Türk...

Küffarın fitnesi, tutar mı sandın?
Hevâ-i nefsine, yine mi kandın?
Biz vatana aşık, sen kime yandın!
Yine açılacak, tarihe sayfa,
Dip notu olacak, her hain tayfa...

Mizan da bozuldu, kıyam çok yakın,
Bin yıllık temizlik, sakın ha sakın!
Neşteri vuracak, görün de bakın,
“Amansız” geliyor, son bulacak şer,
Bedel ödeyecek, her zalim beşer....
28.11.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678471/turk.html>

Türk-3

Türk...
Oğuz'un 'Soy'unda, bizim neslimiz,
Atatürk 'Koy'unda, birer neferiz,
"Amansız" Toy'unda, ulu nefesiz,
Çağın adı Turan, yazıldı ferman,
Kurulacak mizan, geldi Oğuz Han...

Ben ne bir ozanım, ne de bir yazar,
Sarsılmaz izanım, "Yurt" olmaz pazar,
Dinmesin ezanım, değmesin nazar,
Bir gizemli sırrın, yolcusuyuz biz,
Levh-i Mahfûz bakın, yazar töremiz...
06.12.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1681161/turk-3.html>

“Amansız...”

Bu kapı sırlı kapı, toplanın Atatürk'ler,
Üniter, Ulus Yapı, Kızılelma ve Türk'ler..
“Amansız” indi vakte! Bozkurt'ta vücut buldu,
Kanla bağılıyız akte, diriltti Karakurdu...

Nizam şaştı sananlar, sessizliğe! de baksın,
Zahiriye kananlar, ihanete ortaksın,
Turan Çağa kazıldı, “Amansız” bir mühürdür.
Kazâ bir kez yazıldı, kader-mizan Türk'ündür...
13.12.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1683372/amansiz.html>

Amansız-2

Maziden kuvvet alır, namustur istiklâlin,
Susarsanız ey millet, karanlık istikbâlin,
Bir kimlikle bin hesap, perde perde oyun bu,
Kim kukla, kim efendi; tarih yazacak bunu.

Haçlıdadır gözümüz, sarsa tüm yurdu nizâ,
Töremizle çözümümüz, kesilecek bu ceza,
Adalettir özümüz, kaderin hükmü kazâ,
Şehitlere sözümüz; ya şehâdet ya gazâ..
19.12.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1685055/amansiz-2.html>

Amansız-3

Ferman-ı kat'î indi, yüce Tanrı dağından,
"Amansız" zuhur etti, kutlu Ata çağından,
Devr-i fâsık, haini, boğulacak kanından,
Yürüyüşün menzili, Kızılelma ve Turan....

Zalimler için azap, geliyor hem de yakın,
Kimi ilâhî gazap, kimi "Amansız" akın,
Hesap vakti gelmeden, ey insanlık kıyam et,
Sur'a gerek kalmadan, yaşanacak kıyamet...
25.12.25-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1687243/amansiz-3.html>

Amansız Türk

“Amansız Türk”

Baş eğmeyen duruşun, alâmetifârikan,
Âhir zaman vuruşun, bir hikmeti harikan,
Namertlere kuruşun, silahındır ulvî kan...
Enkaza çevirdiler, yağdı suç üstüne suç,
Ne çamlar devirdiler, soracak “Amansız” güç...

İşbirlikçi şarlata, binbir türlü şer, hile,
Kuşatılıyor vatan, siyon, emperyal ile,
Sen ki Nuh’tan, Oğuz’dan; kılıcın iyi bile!...
Milletinle, yurdunla, doymadılar soyma ya,
O ilahi ordunla, baş baş üste koyma ya...
09.01.26/M. Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1691789/amansiz-turk.html>

Dođu Türkistan

Her Türk için mukaddes, bir davadır Türkistan,
Sanma uzakta bu ses, kan çağırır bizi kan,
Çin zulmü kader değil, susmak da bir suç artık,
Tarih önünde eğil, kimse yokken biz vardık.

Kadim yurt çağırıyor, Gök bayrağım dalgalan,
Suçlular azıtıyor, baş eğmiyor mazlum can,
Gece gündüze şahit, esir alınmaz Uygur,
Bozkurt'u sanmayın it, öyle asil bir soydur.

Planlı ve sistemli, alçakça bir tertip bu,
Hedef; Din, dil, kimliği... Asimilasyon yolu,
İnsanlığa karşı suç, soykırım bunun adı,
Türk dünyası büyük güç, tutuyor her bir kaydı.

Tedrisat perdesiyle, zindana şer kazıldı,
Yetinmeyip işgalle, adı Sincan yazıldı,
Toplasan da kamplara, beyhude her bir çaban,
Lisan, isim, hafıza, kopmaz ecdat bağından.

Mizan kurulur elbet, dinecek kanayan yara,
Gecikse de adalet, çıkacak illa dâra,
Bu coğrafya unutmaz, tarih yazar, susmaz hak,
Gönül hudut tanımaz, Turan'da birdir bu halk...
28.01.26/M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697863/dogu-turkistan.html>

Nasreddin Hoca

On üçüncü asırda, Sivrihisar bağrında,
Surette o bir Cuhâ, gerçekte müşkil-güşâ
Nükte ile hikmeti, derman idi her derde,
Halk içinde Hak sesi, zaman üstü seferde.

Kurdu Ahi Nizamı, ölçü oldu adalet,
Her dükkan bir dergâhtı, alın teri ibadet,
Fütüvvet ahdi ile, açılırdı seherde,
Deri değil gönüller, yağrulurdu o yerde...

Fıkh ü kelâmı bilen, melâmî meşrepti O,
Hakikati devşiren, vezirdi, devletti O,
Kadılık kürsüsünde, divanda, bilge rehber,
Ahi Evren kalplerde, Ulusun, silemezler.

İlmü't-Teşrih'le deva, bedendeki yaraya,
Mar zehrinden panzehir, bitkilerden şifaya,
Hem hekim hem de mürşid, tam bir menba-ı irfan,
İlm-i nücûm'da sırra, kapıyı aralayan.

Letaif-i Hikmet'te, sözü inci taneydi,
Her cümlesi nasihat, kalbi âlim haneydi.
Adalet, hakikatle, hakkı verir herkese,
Soruyu ters çevirip, aynayı tutar yüze.

Devrin adamı değil, yalnız Allah'a kuldu,
Türk-İslam yolunda halk, O'nda aslını buldu,
Görmezden gelinse de, silinmedi izleri,
Zamana sığmaz onun, sönmeyen fikirleri.

Mevlânâ Mesnevî'de, hoyratça zikreyledi,
Moğol'a karşı oğlu, Hocayla birlikteydi,
Savunurken can verdi, vatan için bedeni,
Türk ve Türkmen kalbinde, yaşayacak ebedi...

03.03.26-M.Kaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709134/nasreddin-hoca.html>